

— Ще помислиж рече Прокурорътъ и влезе въ къщата на Цецилія.

А Кметътъ отъ своя страна, управи са въ писалището на *Балтиморскія Курриеръ*.

Д.

Единъ безпристрастенъ вѣстникарь.

При входа на писалището на вѣстника Стефенсонъ былъ въспрѣтъ отъ единъ высокъ колоссъ, шесть фута на ръсть, и който го изгледа на криво.

— Какво обичате ? рече той съ гърлясть гласъ.

— Да видѣж господина Александра Макферсона, издателя на *Балтиморскія Курриеръ*.

— Да немате нѣкои притезанія ? рече исполнилътъ. Съ тѣзи служба съмь азъ натоваренъ и я вършѣж, могѣж да рекѣж, за общо благодареніе на сичкытъ.

И като говореше тѣй, махаше съ единъ страшенъ кривакъ.

Андрей са засмѣ.

— Носѣж пары на господина Макферсона, рече ето визитната ми карта,

— Пары ? менете, господине. Александръ Макферсонъ е сѣкога готовъ да приема истински джентлимены.